

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 30 oktober 2008 in zaak nr. 08/36960 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 oktober 2008 is [] (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 november 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De staatssecretaris en de vreemdeling hebben een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 december 2008, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. R.A. Visser, ambtenaar in dienst van het Ministerie van Justitie, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Volgens paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), voor zover thans van belang, is het uitgangspunt dat zoveel mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 11 februari 2002 in zaak nr. 200200103/1; JV 2002/141), maakt de enkele omstandigheid dat de staatssecretaris niet heeft voorkomen dat de vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingrechtelijke bewaring is gesteld, die bewaring niet onrechtmatig, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

2.2. In grief 1 klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, dat weliswaar niet in geschil is dat hij niet aan de in voormelde paragraaf neergelegde inspanningsverplichting heeft voldaan, maar dat de rechtbank de daaropvolgende belangenafweging ten onrechte in het voordeel van de vreemdeling heeft laten uitvallen. Daartoe voert hij aan dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat, gelet op het door de vreemdeling gepleegde misdrijf en de duur van de strafrechtelijke detentie, de ernst van het gebrek niet in redelijke verhouding staat tot de geschonden belangen van de vreemdeling, zodat (voortdurend van) de bewaring ten onrechte onrechtmatig is geacht.

In grief 2 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank in dit verband ten onrechte uit hetgeen hij tijdens de behandeling van het beroep ter zitting heeft verklaard, heeft afgeleid dat het werkproces in strijd met het hiervoor vermelde beleid erop is gericht om niet eerder dan na aanvang van de

vreemdelingenbewaring handelingen ter voorbereiding van de uitzetting op te starten. De door hem in algemene zin en vooral ter verduidelijking verwoorde praktische omstandigheden maken niet dat het werkproces in dit opzicht inhoudelijk en vooral feitelijk is gewijzigd, aldus de staatssecretaris.

2.2.1. De vreemdeling heeft van 12 april 2008 tot en met 9 oktober 2008 in strafrechtelijke detentie verbleven op grond van een veroordeling wegens overtreding van de Opiumwet. Aansluitend is zij op grond van artikel 59, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) in bewaring gesteld. Omdat de vreemdeling over een geldig paspoort beschikt, wordt ingevolge deze bepaling het belang van de openbare orde geacht haar inbewaringstelling te vorderen.

2.2.2. In hoger beroep heeft de staatssecretaris de ketenprocesbeschrijving Vreemdeling in de Strafrechtketen (hierna: het VRIS-protocol) overgelegd. Daarin is, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, neergelegd dat de betreffende vreemdeling al tijdens de strafrechtelijke detentie, zodra de einddatum daarvan bekend is, wordt aangemeld bij de VRIS-afdeling van de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: de DT&V), zodat reeds tijdens de strafrechtelijke detentie kan worden aangevangen met (administratieve) handelingen in het kader en ter voorbereiding van de uitzetting. Uit dit protocol, dat, zoals de staatssecretaris ter zitting van de Afdeling heeft toegelicht, regelmatig wordt herzien en aangepast en dat blijkt uit het rapport 'Informatieoverdracht in de executieketen' van juni 2008 van de Inspectie voor Sanctietoepassing blijkt te functioneren als het document op basis waarvan de informatieoverdracht rond vreemdelingen in de strafrechtketen is georganiseerd, is af te leiden dat het werkproces zodanig is ingericht dat reeds gedurende de strafrechtelijke detentie een aanvang gemaakt kan worden met handelingen ter voorbereiding van de uitzetting om aldus uitvoering te geven aan de in het beleid neergelegde inspanningsverplichting om zoveel mogelijk te voorkomen dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. Dat het in praktijk soms schort aan de uitvoering kan, zoals de staatssecretaris terecht stelt, niet tot de conclusie leiden dat het werkproces er in het algemeen op is gericht om niet eerder dan na aanvang van de vreemdelingenbewaring handelingen ter voorbereiding van de uitzetting op te starten.

Ter zitting van de Afdeling heeft de staatssecretaris aangegeven dat in het onderhavige geval niet in overeenstemming met de in het VRIS-protocol neergelegde werkafspraken is gehandeld, nu de vreemdeling eerst twee dagen voor de datum van de expiratie van de strafrechtelijke detentie is aangemeld bij de VRIS-afdeling van de DT&V en dat, indien dat wel was gebeurd, de inbewaringstelling van de vreemdeling, die in het bezit was van een geldig paspoort, mogelijk had kunnen worden voorkomen.

Door hieraan in de voorliggende belangenafweging doorslaggevende betekenis toe te kennen, heeft de rechtbank onvoldoende betekenis gehecht aan het door de vreemdeling gepleegde misdrijf. Daar komt bij dat niet is aangetoond dat de vreemdeling in verband met de op haar rustende vertrekplicht ingevolge artikel 61 van de Vw 2000, ondanks de beschikbaarheid van een geldig paspoort, gedurende haar strafrechtelijke

detentie pogingen heeft ondernomen om aan de voorwaarden van artikel 59, derde lid, van de Vw 2000 te voldoen door haar vertrek aansluitend aan de expiratie van haar strafrechtelijke detentie te bewerkstelligen. Nu voorts niet in geschil is dat de gronden voor de inbewaringstelling aanwezig waren, is de rechtbank ten onrechte tot de conclusie gekomen dat de met de bewaring gediende belangen niet in een redelijke verhouding staan tot de daardoor geschonden belangen.

De grieven 1 en 2 slagen.

2.3. Grief 3, gericht tegen de toekenning van schadevergoeding aan de vreemdeling en de proceskostenveroordeling, slaagt evenzeer, nu die beslissingen zijn gegrond op het hiervoor onjuist bevonden oordeel van de rechtbank.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling ten aanzien van het beroep van de vreemdeling, voor zover daarop na het vorenstaande nog moet worden beslist, als volgt.

2.4.1. De vreemdeling heeft, samengevat weergegeven, aangevoerd dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarend heeft gehandeld.

Zij is op 9 oktober 2008 in bewaring gesteld. Op 13 oktober 2008 is zij overgeplaatst naar een uitzetcentrum. Op 15 oktober 2008 is een vlucht naar Suriname aangevraagd, waarna zij op 21 oktober 2008, de dertiende dag van de inbewaringstelling, is uitgezet.

Hoewel daarmee niet is gebleken dat de staatssecretaris op onderdelen van de uitzettingsprocedure niet sneller had kunnen handelen, zoals hij ter zitting van de Afdeling overigens ook heeft erkend, vormt het tijdsverloop in zijn geheel geen inbreuk op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid, zodat geen grond bestaat de voortduring van de bewaring om die reden onrechtmatig te achten.

2.5. Het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 9 oktober 2008 dient alsnog ongegrond te worden verklaard. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 30 oktober 2008 in zaak nr. 08/36960;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

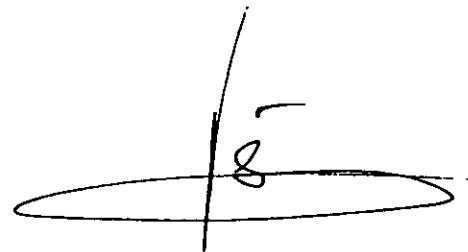
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 december 2008

343-562.

Verzonden: 22 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

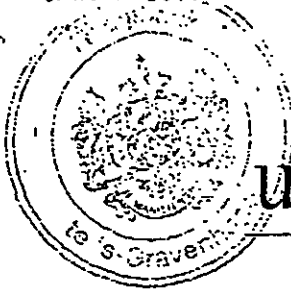
A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0524517465

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbowringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 08/36960 VRONTN S4

IND lokatie:	Zwaolle	
Gossierar:		
ULAD ontvangstdatum:		
Brtelar:		
IND ontvangstdatum:	31 OKT 2008	
Registratie in naam m.d.w.:		
INDIS datum:	unit:	
Invoer- naam m.d.w.:		
controle datum:	unit:	

Uitspraak van 30 oktober 2008 op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren
van Surinaamse nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0810.09.1068,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. M.R. Roethof, advocaat te Arnhem,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. D.A. Riezebos,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 9 oktober 2008 is eiseres op de voet van artikel 59, tweede lid, Vw 2000 in bewaring gesteld.

Eiseres heeft op 15 oktober 2008 beroep ingesteld tegen dit besluit waarbij is verzocht om opheffing van de bewaring onder toekenning van schadevergoeding.

De bewaring is op 21 oktober 2008 opgeheven wegens verwijdering van eiseres uit Nederland.

Eiseres heeft te kennen gegeven het beroep te willen voortzetten met het oog op toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 23 oktober 2008. Eiseres is niet ter zitting verschenen. Partijen hebben zich doen vertegenwoordigen door hun gemachtigde.

Overwegingen

Eiseres is aansluitend aan een strafrechtelijke detentie op 9 oktober 2008 in vreemdelingenbewaring gesteld.

Zaaknummer: AWB 08/36960 VRONTN S4

2

In het onderhavige geval is eiseres op 21 oktober 2008 uitgezet naar Suriname zodat de uitzetting heeft plaatsgevonden voordat de rechtbank het tegen die maatregel ingestelde beroep heeft kunnen behandelen.

Op grond van het bepaalde in artikel 106 Vw 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van een maatregel tot vrijheidsontneming beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen. De artikelen 90 en 93 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

Gelet op het verzoek tot schadevergoeding dient thans te worden vastgesteld of de maatregel van bewaring reeds op enig moment voor de opheffing ervan door verweerder onrechtmatig was en, zo ja, of aanleiding bestaat tot toekenning van schadevergoeding.

Volgens paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingen-circulaire 2000, voor zover thans van belang, is het uitgangspunt dat zoveel mogelijk voorkomen wordt dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring gesteld moeten worden. Toch kan het voorkomen dat een vreemdeling na zijn detentie in vreemdelingenrechtelijke bewaring gesteld moet worden.

De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat verweerder gedurende de strafrechtelijke detentie van eiseres geen handelingen ter voorbereiding van haar uitzetting heeft verricht. Gelet hierop moet worden geoordeeld dat verweerder zich niet aan zijn in voormelde paragraaf bedoelde inspanningsverplichting heeft gehouden. Verweerder heeft helemaal niets gedaan, dan kan bezwaarlijk worden geoordeeld dat verweerder een poging heeft gedaan om zich in te spannen om de bewaring in ieder geval zo kort mogelijk te laten duren.

Volgens vaste jurisprudentie maakt de enkele omstandigheid dat niet is voorkomen dat een vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, die bewaring niet onrechtmatig, tenzij de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de daardoor geschonden belangen.

De rechtbank is van oordeel dat een dergelijke situatie zich hier heeft voorgedaan. De rechtbank acht hierbij van belang dat de datum waarop eiseres in vrijheid zou worden gesteld vanuit strafrechtelijke detentie reeds geruime tijd bekend was bij verweerder. Bovendien was eiseres in het bezit van een geldig Surinaams paspoort, waarmee de uiteindelijke verwijdering uit Nederland heeft plaatsgevonden. Naar het oordeel van de rechtbank maken juist deze twee factoren dat de met de maatregel gediende belangen niet in redelijke verhouding staan met de daardoor geschonden belangen. De enkele omstandigheid dat eiseres is veroordeeld voor een drugdelict, hetgeen een zeer ernstig delict is, maakt dit niet anders, daar verweerder op betrekkelijk eenvoudige wijze had kunnen voorkomen dat eiseres na haar strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, althans had verweerder door tenminste een aanvang te maken met de voorbereiding van het vertrek van eiseres kunnen voorkomen dat zij nog gedurende 12 dagen in vreemdelingenbewaring heeft moeten doorbrengen. Ter zitting is namens verweerder in het algemeen uiteengezet om welke praktische redenen pas nadat een vreemdeling vanuit strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gegaan met de voorbereiding van de uitzetting wordt begonnen. Dat impliceert dat verweerdere werkproces erop is gericht om niet eerder dan na aanvang van de vreemdelingenbewaring aan de slag te gaan, hetgeen in strijd is met verweerdere eigen beleid zoals hiervoor genoemd.

Zaaknummer: AWB 08/36960 VRONTN S4

3

Het beroep dient om die reden gegrond te worden verklaard.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiseres ten laste van de Staat een schadevergoeding van € 105,00 per dag toe te kennen voor de vier dagen die zij vanaf 9 oktober 2008 heeft doorgebracht in een politiecel en € 80,00 per dag voor de acht dagen die zij vanaf 13 oktober 2008 heeft doorgebracht in het Uitzetcentrum Schiphol. Dit betekent dat een schadevergoeding van € 1060,00 zal worden toegekend.

Beslissing

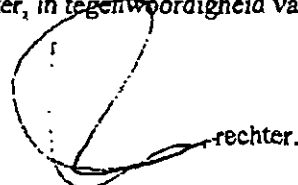
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- kent aan de vreemdeling ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding toe van € 1060,00;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van € 322,00 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

Aldus gewezen door mr. T.M.L. Veen, rechter, in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters, griffier.

, griffier.

rechter.

Uitgesproken in het openbaar op 30 oktober 2008.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat op grond van artikel 95 Vw 2000 hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Verzonden: 30 okt 2008

VOEG AFSCHRIFT CONFORM
ART. 85, EERSTE LID, Vw 2000
AAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
 INGEKOMEN

- 6 NOV 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: A. van de Burgt
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 nevenzittingsplaats Assen
 van 30 oktober 2008
 met kenmerk 08/36960 VRONTN S4

Inzake:
 de vreemdeling:
 met IND-kenmerk: 0810.09.1068
 aan te duiden als verweerder
 gemachtigde: mr. M.R. Roethof
 advocaat te Arnhem

Procesvertegenwoordiging
 Zwolle
 Zuiderzeelaan 43-51
 8017 JV Zwolle

Postbus 40052
 8004 DB Zwolle

D.A. Riezebos
 038 - 888 8482

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 30 oktober 2008, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 08/36960 VRONTN S4 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 9 oktober 2008 gegrond heeft verklaard, het verzoek om schadevergoeding toe te kennen heeft toegewezen en de Staatssecretaris heeft veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

2.1 Bij besluit van 9 oktober 2008 heeft de Staatssecretaris aan verweerder een maatregel van bewaring opgelegd ex artikel 59, eerste lid en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).

2.2 Bij beschikking van 17 oktober 2008 is verweerder ongewenst verklaard als bedoeld in artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. Deze beschikking is op 21 oktober 2008 aan verweerder uitgereikt (*productie 2*).

2.3 Op 21 oktober 2008 is verweerder uitgezet naar Suriname en de maatregel van bewaring opgeheven (*productie 3*).

2.2 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep tegen de oplegging van de maatregel van bewaring gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris van Justitie

3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 9 oktober 2008 rehtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Staatssecretaris heeft drie grieven tegen de uitspraak.

Grief 1:

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de vijfde alinea op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

" (...) Verweerder heeft helemaal niets gedaan, dan kan bezwaarlijk worden geoordeeld dat verweerder een poging heeft gedaan zich in te spannen om de bewaring in ieder geval zo kort mogelijk te laten duren. "

3.4 Vervolgens overweegt de rechtbank ten onrechte in de laatste alinea op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

" (...) Naar het oordeel van de rechtbank maken juist deze twee factoren dat de met de maatregel gediende belangen niet in redelijke verhouding staan met de daardoor geschonden belangen. De enkele omstandigheid dat eiseres is veroordeeld voor een drugsdelict, hegeen een zeer ernstig delict is, maakt dit niet anders, daar verweerder op betrekkelijk eenvoudige wijze had kunnen voorkomen dat eiseres na haar strafrechtelijke desentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, althans had verweerder door tenminste een aanvang te maken met de voorbereiding van het vertrek van eiseres kunnen voorkomen dat zij nog gedurende 12 dagen in vreemdelingenbewaring heeft moeten doorbrengen. (...)"

Toelichting op grief 1:

- 3.5 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte de opgelegde maatregel van bewaring onrechtmatig heeft beoordeeld, ondanks dat appelland van oordeel is dat de met de bewaring gediende belangen, waaronder de ernst van het gepleegde misdrijf en de duur van de opgelegde strafrechtelijke vrijheidsstraf, zwaarder hadden moeten wegen dan de belangen van verweerder en de rechtbank ten onrechte haar belangenafweging in die van appelland heeft geplaatst. Hiertoe is het volgende redengevend.
- 3.6 Paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingencirculaire (hierna: Vc) luidt (voor zover van belang): "Het uitgangspunt is dat zoveel mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. (...) Toch kan het voorkomen dat een vreemdeling na zijn detentie in vreemdelingenbewaring gesteld moet worden."
- 3.7 Onbetwist is dat verweerder strafrechtelijk is veroordeeld tot een gevangenisstraf van negen maanden, waarvan drie maanden voorwaardelijk, voor het gepleegd hebben van een ernstig drugsdelict en verweerder direct aansluitend aan deze gevangenisstraf de genoemde maatregel van bewaring is opgelegd. Door appelland wordt niet betwist dat tijdens de strafrechtelijke detentie geen uitzettingshandelingen zijn uitgevoerd, ter voorbereiding op de uitzetting van verweerder. De enkele omstandigheid dat de Staatssecretaris niet heeft kunnen voorkomen dat verweerder na haar strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, maakt de daarop volgende bewaring niet onrechtmatig, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staat tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Niet onopgemerkt dient te blijven dat de hiervoor geciteerde passage uit de paragraaf A6/5.3.7.1 Vc een inspanningsverplichting behelst en geen garantie biedt aan de betrokken vreemdeling, in casu verweerder, dat zij na strafrechtelijke detentie niet in bewaring zal worden gesteld.
- Zie:*
- *AbRS, 11 februari 2002, 200200103/1, JV 2002/141.*
- 3.8 Gelet op de ernst van het gepleegde strafrechtelijk delict en de lange duur van de opgelegde gevangenisstraf, is de Staatssecretaris van oordeel dat de ernst van het gebrek niet in redelijke verhouding staat tot de geschonden belangen van verweerder en de opgelegde maatregel van bewaring ten onrechte onrechtmatig is beoordeeld. De Staatssecretaris is hierbij van oordeel dat het belang van de openbare orde en daarmee het algemeen belang uitstijgt boven het individuele belang van verweerder.
- 3.9 Daarbij heeft de rechtbank, naar het oordeel van de Staatssecretaris, ten onrechte de namens de Staatssecretaris verwoorde belangenafweging afgedaan als onvoldoende toerijkend, door – anders dan de afdelingsjurisprudentie en vooral in haar overwegingen terugkerend naar de enkele omstandigheid dat geen uitzettingshandelingen zijn verricht tijdens de strafrechtelijke detentie – te oordelen dat appelland op betrekkelijk eenvoudige wijze had kunnen voorkomen dat verweerder na haar strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld.

- 3.10 Bovendien betreft de periode van inbewaringstelling – in casu de periode van inbewaringstelling op 9 oktober 2008 tot het moment van de uitzetting op 21 oktober 2008 – slechts twaalf dagen. De Staatssecretaris is van oordeel dat een dergelijk korte periode geen grond biedt voor de conclusie dat deze periode op zich als onredelijk lang dient te worden beoordeeld.
- 3.11 Gelet op dit vorenstaande is de Staatssecretaris van oordeel dat de rechtbank ten onrechte de aan verweerder opgelegde maatregel van bewaring onrechtmatig heeft beoordeeld.

Grief 2:

- 3.12 Ten onrechte overweegt de rechtbank in het laatste twee volzinnen van de laatste alinea op bladzijde 2 van de bestreden uitspraak:

"(...) Ter zitting is namens verweerder in het algemeen uiteengezet om welke praktische redenen pas nadat een vreemdeling vanuit strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gegaan met de voorbereiding van de uitzetting wordt begonnen. Dit impliceert dat verweerder werkproces erop is gericht om niet eerder dan na aanvang van de vreemdelingenbewaring aan de slag te gaan, hetgeen in strijd is met verweerders beleid zoals hiervoor genoemd."

Toelichting op grief 2:

- 3.13 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte de namens appellant ter zitting verwoorde uitleg omtrent enkele praktische feitelijkheden ten aanzien van een aanstaande uitzetting ziet als een wijziging in het werkproces bij (aanstaande) uitzettingen.
- 3.14 Hiertoe wordt het volgende opgemerkt. Anders dan in de bestreden uitspraak is verwoord, is het werkproces van appellant bij (aanstaande) uitzettingen, mede onder verwijzing naar hetgeen hiervoor bij de eerste grief is verwoord, er niet op gericht om eerst met de uitzetting aan te vangen op het moment dat de betrokken vreemdeling uit de strafrechtelijke detentie is ontslagen. Dat tijdens de behandeling van het beroep in algemene zin en vooral ter verduidelijking van enkele praktische voorkomende omstandigheden namens appellant enkele zaken zijn verwoord maakt niet dat daarmee het werkproces inhoudelijk en vooral feitelijk is veranderd. De ter zitting verwoorde verwijzing naar de uitspraak van uw afdeling van 16 november 2008, zaaksnummer 2006074601/1 (*productie 4*), geschiedde daarom enkel ter verduidelijking.
- 3.15 De Staatssecretaris is derhalve van oordeel dat de rechtbank ten onrechte oordeelde dat het werkproces ter voorbereiding op uitzetting van vreemdeling is gewijzigd.

Grief 3:

- 3.16 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Het beroep dient om die reden gegrond te worden verklaard."

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiseres ten laste van de Staat een schadevergoeding van € 105,00 per dag toe te kennen voor de vier dagen die zij vanaf 9 oktober 2008 heeft doorgebracht in een politiecel en € 80,00 per dag voor de acht dagen die zij vanaf 13 oktober 2008 heeft doorgebracht in het Uitzetcentrum Schiphol.

Dit betekent dat een schadevergoeding van € 1.060,00 zal worden toegekend."

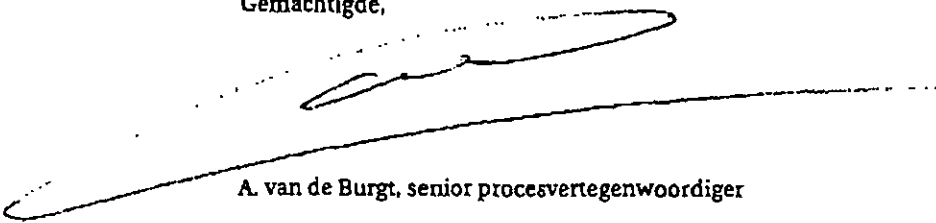
Toelichting op de grief 3

3.4 De derde grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient beoordeeld te worden in het licht van de twee andere grieven.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 6 november 2008
Gemachtigde,

A. van de Burgt, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE*